

Repertoriumnummer 2013/3850
Datum van uitspraak 25 april 2013
RO-nummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Kopie - art. 792 Ger. W.
 vijf van expeditierecht
 art. 280 2° Wetb. reg.

Ruimtelijke ordening
 stedenbouw
 Eindhoven

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende kamer
 burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

wonende te

appellant,

vertegenwoordigd door Mr.

advocaat te

tegen het vonnis van de 5^e kamer van de rechtbank

tegen

STEDENBOUWK

geen

vertegen

I. ANTECEDENTEN

Het geschil heeft betrekking op een verzet vanwege tegen de tenuitvoerlegging van een correctioneel vonnis dd 10.12.1975 waarbij hij wegens een stedenbouwkundige inbreuk veroordeeld werd en het herstel van de plaats in zijn oorspronkelijke toestand werd bevolen binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Bij exploit van 18.6.2009 heeft de Gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur (hierna de Stedenbouwkundig Inspecteur) gedagvaard ten einde te horen zeggen dat het recht nog uitvoering te geven aan dit vonnis vervallen is en gedaagde te bevelen zich te onthouden van iedere daad van uitvoering van voormeld vonnis onder verbeurte van een dwangsom van € 6.500 per overtreding. Gevraagd werd ook de Stedenbouwkundig Inspecteur te veroordelen tot overschrijving van de tussen te komen gerechtelijke beslissing in de registers van het hypotheekkantoor met vermelding ervan in het vergunningsregister.

Bij vonnis van 7.3.2011 verklaarde de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout de vordering ongegrond. werd veroordeeld tot de kosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding van € 1.200 aan de Stedenbouwkundig Inspecteur.

Bij verzoekschrift neergelegd op 29.5.2012 heeft hoger beroep ingesteld. Hij handhaaft zijn verzet.

De Stedenbouwkundig Inspecteur concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en vraagt een rechtsplegingsvergoeding van € 1.320 voor de procedure in hoger beroep.

II. BEGROEDELING

A. feiten

1. werd bij correctioneel vonnis van 10.12.1975 veroordeeld tot betaling van een geldboete wegens een stedenbouwkundig misdrijf (instandhouding van een niet vergund zomershuis afgedekt met zadeldak in roofing, gelegen te

Herstel der plaats in zijn vorige toestand binnen zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis werd bevolen en de bevoegde overheden werden bij in gebreke blijven van de veroordeelde gemachtigd op zijn kosten tot herstel over te gaan.

2. Het bevolen herstel werd door niet uitgevoerd

Bij schrijven van 21.4.2006 werd aan door de bouwinspectie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gevraagd of de bevolen afbraakwerken zoals gesteld in het vonnis effectief zijn uitgevoerd en wordt gemeld dat bij gebreke hieraan het vonnis zal betekend worden.

Het vonnis van 10.12.1975 werd betekend op 19.6.2006 en nogmaals op 22.5.2008.

B. Betwisting

Samengevat roept in dat:

- de actio iudicati door verjaring is vervallen
- de strafuitvoering van de herstelmaatregel verjaard is
- het vertrouwensbeginsel is geschonden al dan niet gekoppeld aan de schending van de redelijke termijnvereiste van artikel 6.1 EVRM
- verdere uitvoering van de herstelmaatregel niet is getoetst aan de actuele eisen van een goede ruimtelijke ordening

a) verjaring actio iudicati

De actio iudicati - in casu de tenuitvoerlegging van het correctioneel vonnis - gewezen op 10.12.1975 - is onderworpen aan de gemeenrechtelijke verjaringstermijn die sedert de wet van 10.6.1998 tien jaar bedraagt waar voordien een termijn van dertig jaar gold.

Deze nieuwe verjaringstermijn is beginnen te lopen op 27.7.1998, datum van inwerkingtreding van de wet van 10.6.1998 zonder dat de totale duur meer dan dertig jaar mag bedragen.

Ten tijde van de betekening op 19.6.2006 die volkomen negeert, was er reeds meer dan dertig jaar verstreken sedert de uitspraak van het vonnis maar de verjaring van de herstelmaatregel begint slechts te lopen na het verstrijken van de termijn opgelegd voor de uitvoering van de herstelmaatregel - in casu zes maanden - zodat in acht genomen de termijn om hoger beroep in te stellen (toen tien dagen) de dertigjarige termijn behoudens schorsing of stuiting verstrekt op 20.6.2006.

De betekening op 19.6.2006 heeft anders dan gesteld wel stuitende werking.

In dit betekeningsexploot wordt immers op ondubbelzinnige wijze aangemaand tot uitvoering van de bevolen herstelmaatregel over te gaan bij gebreke waaraan verklaard wordt dat het bestuur zich het recht voorbehoudt tot ambtshalve uitvoering over te

gaan op zijn kosten en er gebeurlijk een wettelijke hypotheek zal genomen worden op zijn onroerende goederen.

Deze betekening is derhalve niet een loutere kennisgeving maar houdt een aanmaning in tot uitvoering van het bevolen herstel over te gaan zodat deze betekening stuitende werking heeft. Dat het exploit in de hoofding enkel gewag maakt van een "betekening" en niet van "betekening met bevel" tot betaling/ uitvoering doet hieraan geen afbreuk nu de inhoud van het exploit duidelijk is en geen twijfel laat bestaan over de draagwijdte ervan.

Dit middel faalt.

b) verjaring van de strafuitvoering

Ingeroepen wordt dat nu de herstelmaatregel overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens een straf is, de regels van de verjaring der strafuitvoering - in casu vijf jaar voor correctionele straffen overeenkomstig artikel 92 Strafwetboek - moeten gelden zodat geen uitvoering meer kan gevraagd worden van de bevolen herstelmaatregel.

Het gegeven dat een maatregel van afbraak/herstel uitgesproken door een rechtbank een "straf" kan zijn of is in de zin van art. 6.1 EVRM, brengt mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen maar heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en zijn strafprocesrecht erop toepassing zouden moeten vinden.

Ook dit middel faalt.

c) schending vertrouwensbeginsel - overschrijding redelijke termijn

Onterecht wordt gesteld dat de overheid door haar stilzitten de niet-vergunde toestand van de constructies heeft gedoogd. De overheid heeft niet stilgezeten maar integendeel een herstelmaatregel - uit te voeren door de overtreder - gevorderd en bekomen in 1975. Het gegeven dat de overheid niet tot ambtshalve uitvoering der herstelmaatregel is overgegaan geeft geen blijk van enig gedogen van een illegale toestand vermits deze tot een veroordeling van heeft geleid.

Gekoppeld aan de kwalificatie van straf van de herstelmaatregel wordt verder gesteld dat het recht op uitvoering van de herstelmaatregel vervallen is wegens overschrijding van de redelijke termijn en dus met schending van artikel 6.1 EVRM.

Daarbij wordt ingeroepen dat het optreden van de Stedenbouwkundig Inspecteur er enkel toe strekt de rust van eigenaars die zoals hij een

goed bewonen waaromtrent een bouwovertreding werd vastgesteld, te verstoren.

Aanvaard zijnde dat de door art. 6.1 EVRM gewaarborgde redelijke termijn van toepassing blijft tussen de datum van de gerechtelijke uitspraak betreffende de herstelmaatregel en de datum van tenuitvoerlegging door de overheid, dient een schending ervan in concreto getoetst te worden voornamelijk in functie van de toestand van rechtsonzekerheid waarin de betrokkene zich vanaf de veroordeling tot herstel bevond.

werd in het vonnis van 10.12.1975 veroordeeld tot herstel van de plaats in de vorige toestand binnen 6 maanden sedert het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Vanaf 20.12.1975 (termijn van hoger beroep was toen 10 dagen) bevond hij zich dus alleszins niet meer in een mogelijke toestand van rechtsonzekerheid vermits hij veroordeeld werd de gevolgen van het bewezen bouw misdrijf ongedaan te maken door het herstel uit te voeren binnen de opgelegde termijn. Hij bevindt zich sedertdien integendeel in de rechtszekere toestand van veroordeling het opgelegd herstel uit te voeren.

moest en kon deze herstelmaatregel uitvoeren maar neert om eigene redenen nagelaten zulks te doen; hij kan zich in deze omstandigheden niet beroepen op een schending van de redelijke termijn door de overheid die hem jaren later maar vóór verjaring van de gerechtelijke titel - aanmaant de herstelmaatregel uit te voeren. Het gaat overigens ook niet over het geconfronteerd zijn met een stilzitten van het bestuur zoals in conclusies gesteld vermits er een in kracht van gewijsde getreden veroordelend vonnis tot herstel was uitgesproken dat in de eerste plaats door hem moest uitgevoerd worden.

Het middel is ongegrond.

d) toetsing aan de actuele eisen van ruimtelijke ordening

De herstelmaatregel werd destijds bevolen om de gevolgen van het misdrijf op stedenbouwkundig vlak te doen ophouden.

De niet-vergunde constructies zijn niet het voorwerp geweest van enige regularisatie.

Zonder enig feitelijk gegeven aan te reiken betreffende een gewijzigde toestand kan de heer Palmaers zich er niet gewoonweg toe beperken te poneren dat de ruimtelijke ordening na verloop van tijd de noodzaak tot uitvoering van de herstelmaatregel niet (meer) verantwoordt.

De verwijzing naar een negatief advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in een aantal dossiers waar een herstellvordering betreffende niet vergunde constructies in de gemeente Essen werd beoogd, is zonder relevantie voor de beoordeling van onderhavig geschil

waarbij ook geen herstellvordering wordt gesteld maar wel de tenuitvoerlegging van een bevoien herstel wordt nagestreefd.

Het middel is ongegrond.

Het hoger beroep is ongegrond.

Gelet op de functie van algemeen belang uitgeoefend door de Stedenbouwkundig Inspecteur is geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd.

III. BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verlep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ongegrond.

Het hof verwijst In de kosten van hoger beroep en zegt voor recht dat geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is aan de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 25 april 2013 door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier